

عنوان مقاله:

گفتمان سیاست جنایی در رمان "بینوایان"

محل انتشار:

همایش علمی مطالعات حقوقی، علوم قضایی و پژوهش های اجتماعی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

سلامه ابوالحسنی - گروه حقوق جزا و جرم شناسی واحد رامهرمز دانشگاه آزاد اسلامی رامهرمز ایران

کوثر رفیعی پور - دانشجوی دوره کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم شناسی واحد اهواز دانشگاه آزاد اسلامی اهواز ایران

خلاصه مقاله:

بینوایان " برجسته ترین اثر ویکتور هوگو است؛ در سال ۱۸۶۲ منتشر شده است. هوگو با نگرشی متفاوت عملکرد نادرست قدرت حاکم و انحرافات ثانوی را در این رمان به تصویر کشیده است. وی سیمای سیاست جنایی را در رمانی به سبک رمانتیسیم و توسط چهارگروه دلدادگان، بزهکاران، مطرودین جامعه پیش چشم نهاده است. با تمرکز بر نهادهای عدالت کیفری به تشریح فضای سیاسی، اجتماعی، اقتصادی حاکم بر سده نوزدهم پرداخته است. هر فصل این رمان نشان از این دارد که آدمی در فرآیند فشارهای ساختاری ناشی از جامعه و فرآیند برجسب زنی و ساختار معیوب سیاست جنایی به بزهکاری روی می آورند. ویکتور هوگو با خلق شخصیت هایی چون بازرس ژاور (نماد قانون) و اسقف میرل (نماد بخشش) به جدال بین قانون و اخلاق پرداخته که شریعت و داوری آن هرگز انسان را رها نمی سازد. خودکشی بازرس ژاور مخاطب را به این باور می رساند که هرگاه قانون در تغییر بزهکار ناتوان بماند، بهتراست فرصتی به بخشش بدهد تا شاید موفق تر عمل کند. با تحلیل اثر مذکور و دیگر آثار ادبی، امید است این باور پدید آید که رویکرد جرم شناسی به جرم، با خوانش ادبیاتی می تواند راهکاری برای توسعه علوم باشد و بر رویه ها ی قضایی نیز تاثیر بگذارد و سیاست جنایی با تکیه بر فرهنگ داستان جان تازه ای بگیرد. بعید نیست در آینده نزدیک، ادبیات داستانی منبعی برای آگاه سازی سیاست گذاران و قانون گذاران برای اصلاح امور تلقی شود.

کلمات کلیدی:

تحلیل محتوا، سیاست جنایی، مدل توتالیتیر، ادبیات جنایی، بزه دیدگی، سیاست کیفری مدارا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1551376>

